Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►**B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/369,

15. märts 2016,

erakorralise toetuse andmise kohta liidus

(ELT L 70, 16.3.2016, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EL) 2020/521, 14. aprill 2020	L 117	3	15.4.2020

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/369,

15. märts 2016,

erakorralise toetuse andmise kohta liidus

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse raamistik liidu erakorralise toetuse andmiseks erimeetmete kaudu, mis vastavad majanduslikule olukorrale käimasoleva või potentsiaalse inimtegevusest tingitud või looduskatastroofi korral. Sellist erakorralist toetust võib anda ainult juhul, kui katastroofi erakordsel ulatusel ja mõjul on tõsised ja laiaulatuslikud humanitaartagajärjed ühes või mitmes liikmesriigis, ning ainult erakorralistel asjaoludel, kui ükski muu liikmesriikidele ja liidule kättesaadav vahend ei osutu piisavaks.

2. Käesoleva määruse alusel antav erakorraline toetus toetab ja täiendab mõjutatud liikmesriikide võetavaid meetmeid. Sel eesmärgil tagatakse tihe koostöö ja konsulteerimine mõjutatud liikmesriikidega.

Artikkel 2

Erakorralise toetuse aktiveerimine

1. Otsuse käesoleva määruse alusel erakorralise toetuse aktiveerimise kohta käimasoleva või potentsiaalse katastroofi korral võtab nõukogu vastu komisjoni ettepaneku alusel, milles on asjakohasel juhul täpsustatud toetuse aktiveerimise kestus.

2. Nõukogu vaatab lõikes 1 osutatud komisjoni ettepaneku viivitamata läbi ja võtab vastavalt olukorra pakilisusele vastu otsuse erakorralise toetuse aktiveerimise kohta.

▼M1

Artikkel 3

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Käesoleva määruse alusel antava erakorralise toetusega pakutakse vajaduspõhist erakorralist abi, mis täiendab mõjutatud liikmesriikide meetmeid, mille eesmärk on hoida inimelusid, hoida ära ja leevendada inimeste kannatusi ning säilitada inimväärikust, alati, kui selleks artikli 1 lõikes 1 osutatud katastroofi tulemusel vajadus tekib. Ilma et see piiraks artikli 2 lõikes 1 osutatud aktiveerimisperioodi kohaldamist, võib erakorralist toetust anda ka selleks, et rahuldada pärast katastroofi ilmnevaid vajadusi või vältida selle taaspuhkemist.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud erakorraline toetus võib hõlmata humanitaarabi meetmeid, mida saab vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/96 artiklitele 2, 3 ja 4 rahastada liidu vahenditest, ning võib seetõttu sisaldada abi või hädaabi ja vajaduse korral kaitseoperatsioone,

▼M1

et päästa ja hoida inimelusid katastroofides või vahetult nende järel. Seda toetust võib kasutada ka mis tahes muude kulude rahastamiseks, mis on otseselt seotud käesoleva määruse kohase erakorralise toetuse rakendamisega. Eelkõige võib erakorralist toetust kasutada lisas sätestatud meetmete rahastamiseks.

3. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, antakse ja rakendatakse käesoleva määruse kohast erakorralist toetust kooskõlas humanitaarabi aluspõhimõtetega, nagu humaansus, neutraalsus, erapooletus ja sõltumatus.

4. Lõikes 2 osutatud meetmeid võtavad komisjon või tema valitud partnerorganisatsioonid. Komisjon võib eelkõige valida partnerorganisatsioonideks valitsusväliseid organisatsioone, liikmesriikide spetsialiseeritud asutusi, riigiasutusi ja muid avalik-õiguslikke asutusi, rahvusvahelisi organisatsioone ja nende allasutusi ning, kui see on meetme rakendamiseks kohane ja vajalik, muid organisatsioone ja üksusi, kellel on vajalikud eriteadmised või kes tegutsevad katastroofiabi seisukohalt olulistes sektorites, nagu erasektori teenuseosutajad, vahendite tootjad ning teadlased ja teadusasutused. Seejuures jätkab komisjon tihedat koostööd mõjutatud liikmesriigiga.

Artikkel 4

Rahalise abi vormid ja rakenduskord

1. Komisjon rakendab liidu rahalist toetust kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) 2018/1046 ([1]). Käesoleva määruse kohaseid toetusmeetmeid rahastatakse liidu vahenditest eelkõige eelarve otsese või kaudse täitmise kaudu kooskõlas nimetatud määruse artikli 62 lõike 1 punktiga a või c.

2. Käesoleva määruse alusel antavat erakorralist toetust rahastatakse liidu üldeelarvest ning liikmesriikide ja muude avalik-õiguslike või erasektori abiandjate võimalikust rahalisest panusest kui sihtotstarbelisest välistulust vastavalt määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artikli 21 lõikele 5.

3. Käesoleva määruse alusel võetavate, eelarve otsese täitmise teel rakendatavate toetusmeetmete rahastamist liidu vahenditest võib komisjon pakkuda otse, ilma konkursi korraldamiseta, kooskõlas määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artikliga 195. Selleks võib komisjon sõlmida partnerluse raamlepinguid või tugineda olemasolevatele partnerluse raamlepingutele, mis on sõlmitud määruse (EÜ) nr 1257/96 kohaselt.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

▼M1

4. Kui komisjon rakendab erakorralise toetuse meetmeid valitsusvälistе organisatsioonide kaudu, loetakse finants- ja tegevussuutlikkuse kriteeriumid täidetuks, kui asjaomase organisatsiooni ja komisjoni vahel on sõlmitud määruse (EÜ) nr 1257/96 kohane partnerluse raamleping.

5. Käesoleva määruse kohast erakorralist toetust võib anda järgmises vormis:

a) määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artikli 165 lõikes 2 osutatud ühishange, mis korraldatakse koos liikmesriikidega ja mille puhul liikmesriigid võivad täies ulatuses omandada, rentida või liisida ühiselt hangitud vahendid;

b) hanked, mida komisjon korraldab liikmesriikide nimel komisjoni ja liikmesriikide vahelise kokkuleppe alusel;

c) hanked, mida komisjon korraldab hulgikauplejana selliselt, et ostab või varub kaupu või teenuseid, sealhulgas renditavaid, ning müüb need edasi või annetab liikmesriikidele või komisjoni valitud partnerorganisatsioonidele.

6. Lõike 5 punktis b osutatud hankemenetluse korral sõlmib sellest tulenevad lepingud kas:

a) komisjon, millisel juhul teenuseid osutatakse või kaupu tarnitakse liikmesriikidele või komisjoni valitud partnerorganisatsioonidele;

b) või osalevad liikmesriigid, millisel juhul omandavad, rendivad või liisivad nad otse vahendid, mille komisjon on neile hankinud.

7. Lõike 5 punktides b ja c osutatud hankemenetluste korral järgib komisjon määrusega (EL, Euratom) 2018/1046 komisjoni hangete suhtes sätestatud norme.

▼B

Artikkel 5

Abikõlblikud kulud

▼M1

1. Liidu vahenditest võib rahastada kõiki otseseid kulusid, mis on vajalikud artiklis 3 sätestatud rahastamiskõlblike meetmete rakendamiseks, sealhulgas kaupade ja teenuste ostmist, ettevalmistamist, kogumist, transporti, ladustamist ja jaotamist kõnealuste meetmete raames, samuti selliste meetmete või projektide investeerimiskulusid, mis on otseselt seotud käesoleva määruse kohaselt aktiveeritud erakorralise toetuse eesmärkide saavutamisega.“

2. Kooskõlas määrusega (EL, Euratom) 2018/1046 võib katta ka partnerorganisatsioonide kaudseid kulusid.

▼B

3. Liidu poolne rahastamine võib katta ka ettevalmistavate, seire-, kontrolli-, auditi- ja hindamismeetmetega seotud kulud, mis on vajalikud käesoleva määruse alusel antava erakorralise toetuse haldamiseks.

▼B

4. Käesoleva määruse kohase erakorralise toetuse meetmete liidu poolne rahastamine võib katta kuni 100 % abikõlblikest kuludest.

5. Liidu vahenditest võib rahastada partnerorganisatsiooni kulusid, mis on tekkinud enne rahastamistaotluse esitamise kuupäeva.

Artikkel 6

Liidu meetmete vastastikune täiendavus ja sidusus

Taotletakse koostoimet ja vastastikust täiendavust muude liidu vahenditega, eelkõige seoses selliste vahenditega, mille raames on võimalik pakkuda mingis vormis erakorralist abi või toetust, nagu näiteks määrus (EÜ) nr 2012/2002, otsus nr 1313/2013/EL, määrus (EÜ) nr 1257/96, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 223/2014, ([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 513/2014, ([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 514/2014, ([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 515/2014 ([4]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 516/2014 ([5]).

Artikkel 7

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab asjakohaseid meetmeid tagamaks, et käesoleva määruse kohaselt rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve, kohaldades pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vältimise meetmeid ning tõhusat kontrolli, nõudes rikkumiste avastamise korral tagasi alusetult makstud summad ning kohaldades asjakohasel juhul tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid haldus- ja finantskaristusi.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 223/2014, mis käsitleb Euroopa abifondi enim puudust kannatavate isikute jaoks (ELT L 72, 12.3.2014, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 513/2014, millega luuakse Sisejulgeolekufondi osana politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahend ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2007/125/JSK (ELT L 150, 20.5.2014, lk 93).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 514/2014, millega sätestatakse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi ning politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendi suhtes kohaldatavad üldsätted (ELT L 150, 20.5.2014, lk 112).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 515/2014, millega luuakse Sisejulgeolekufondi osana välispiiride ja viisade rahastamisvahend ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 574/2007/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 143).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 516/2014, millega luuakse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond, muudetakse nõukogu otsust 2008/381/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsused nr 573/2007/EÜ ja nr 575/2007/EÜ ja nõukogu otsus 2007/435/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 168).

▼B

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on käesoleva määruse alusel liidu vahenditest rahastatud.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib läbi viia uurimisi, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ([1]) ning nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ([2]) ette nähtud sätetele ja menetlustele, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse alusel rahastatud toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või lepinguga seoses on esinenud pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad rahvusvaheliste organisatsioonide ja liikmesriikide eriotstarbeliste asutustega sõlmitud lepingud ja toetuslepingud, mis tulenevad käesoleva määruse rakendamisest, sätteid, mis annavad komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile selgesõnaliselt õiguse teha selliseid auditeid ja inspekteerimisi vastavalt nende pädevusele.

Artikkel 8

Jälgimine ja hindamine

1. Käesoleva määruse alusel rahalist toetust saavaid meetmeid jälgitakse korrapäraselt. Hiljemalt 12 kuud pärast erakorralise toetuse aktiveerimist eriolukorra tõttu kooskõlas artikliga 2 esitab komisjon nõukogule aruande ja, kui see on asjakohane, teeb ettepaneku toetuse andmise lõpetamiseks.

2. Hiljemalt 17. märtsiks 2019 esitab komisjon nõukogule hinnangu käesoleva määruse toimimise kohta koos käesoleva määruse tulevikku käsitlevate soovitustega ning, kui see on asjakohane, esitab ettepanekud selle muutmiseks või kehtetuks tunnistamiseks.

Artikkel 9

Jõustumine ja aktiveerimine

1. Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

2. Nõukogu otsustab aktiveerida käesoleva määruse kohase erakorralise toetuse käesoleva määruse jõustumise kuupäeval kolmeaastaseks ajavahemikuks seoses praeguse pagulaste ja teiste sisserändajate sissevooluga liitu.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

([2]) Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramise eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

▼**M1**

LISA

Rahastamiskõlblikud meetmed

Ulatusliku mõjuga pandeemia korral võib rahastada meetmeid, mis aitavad

a) suurendada ajutiselt meditsiinipersonali, korraldada meditsiinitöötajate vahetust, võtta vastu välisriikide patsiente või pakkuda muud liiki vastastikust toetust;

b) võtta kasutusele ajutisi tervishoiurajatisi ja laiendada ajutiselt olemasolevaid, et leevendada survet olemasolevatele struktuuridele ja suurendada üldist tervishoiusuutlikkust;

c) toetada meditsiiniliste testide laiaulatuslikku kasutamist ning valmistada ette vajalikke teaduslikke testimisstrateegiaid ja -protokolle;

d) luua ajutisi karantiinirajatisi ja kohaldada muid asjakohaseid meetmeid liidu piiridel;

e) töötada välja, toota või osta ja turustada meditsiinitooteid;

f) suurendada või ümber korraldada punktis e osutatud meditsiinitoodete tootmisvõimsusi, et lahendada tarnedefitsiidi probleemi;

g) hoida punktis e osutatud meditsiinitoodete varusid ja neid kõrvaldada;

h) toetada samme, mida on vaja punktis e osutatud meditsiinitoodetele kasutusloa saamiseks, kui see on nõutav;

i) töötada välja asjakohaseid meetodeid pandeemia leviku ja selle vastu võitlemiseks võetud meetmete tulemuste jälgimiseks;

j) korraldada võimalike ravimeetodite või diagnostika sihtotstarbelisi kliinilisi uuringuid kooskõlas liidu tasandil kokku lepitud uuringustandarditega;

k) teaduslikult valideerida meditsiinitooteid, sealhulgas võimalikke uusi testimismeetodeid.

Loetelu ei ole ammendav.